

☆☆☆ Kas jauns Jeros? ☆☆☆

Nr.8

Jeru pagasta informatīvais izdevums

1998.gada oktobrī

Pagasta padomes sēdē 24.09.98 izskatīja:

- ☞ pagasta revīzijas komisijas pārbaudes materiālus un nolēma;
- pagasta padomes priekšsēdētājam Ē. Rāvei nodrošināt aktā minēto trūkumu novēršanu;
 - pagasta padomes grāmatvedei I. Celmiņai pieņemt apmaksai, grāmatvedības prasībām atbilstoši noformētu dokumentus;
 - revīzijas komisijas priekšsēdētājam V. Markinam aktivizēt revīzijas komisijas darbu, veicot revīzijas likumā noteiktā kārtībā.

☞ Rūjienas domes mūzikas un mākslas skolu iesniegumus par Jeru pagasta audzēkņu finansēšanu un nolēma:

- skolas finansēt saskaņā ar noslēgtajiem savstarpējās finansēšanas līgumiem.

☞ Par Jeru pagasta padomes līdzdalību SIA "Ziemeļvidzemes Atkritumu Apsaimniekošanas organizācija" nolēma:

- iestāties jaunajā Ziemeļvidzemes SAA organizācijā.

☞ Par valsts dotāciju pašvaldību pārrobežu sadarbības realizācijai nolēma:

- pilnvarot Rūjienas pilsētas domi saņemt valsts dotācijas Rūjienas novada attīstības plāna realizācijas ietvaros pašvaldību pārrobežu sadarbības realizācijai.

☞ Par skolēnu ēdināšanas izdevumiem nolēma :

- mēnesī piešķirt: Jeru pamatskolai – 388,80 Ls
- Rūjienas vidusskolai – 184,80 Ls
- Rūjas pamatskolai - 36,- Ls
- Nauksēnu vidusskolai – 25,20 Ls

Ar piešķirto brīvpusdienu sarakstiem var iepazīties gan Jeru pagasta padomē, gan skolā.

☞ Par kartupeļu piegādi invalīdiem, vientuļiem pensionāriem, bāreņiem un trūcīgiem iedzīvotājiem nolēma: piegādāt 120 kg kartupeļu uz katru cilvēku saskaņā ar sarakstu.

☞ Izskatīja iedzīvotāju iesniegumus.

Pagasta padome ziņo:

☞ Jeru pagastā dzīvojošie LR pastāvīgie iedzīvotāji, nomainiet PSRS pasēs, saņemiet LR nepilsoņu pasēs, 16 gadīgiem - mēneša laikā jāizņem pase.

☞ 21.oktobrī 13.00

pagasta padomes telpās diplomprojekta "Jeru pagasta attīstības koncepcija" publiska apspriešana.

Piedalās: Rīgas Tehniskās Universitātes arhitektūras fakultātes diplomande: Lāsma Rengarte, diplomprojekta vadītāja, lektore Ieva Miķelsone. Aicinām izteikt savas domas!

Zemniekiem

☞ Zemes lietotāji, kuriem 1998. gada rudenī ir ziemāju sējumi, lūdzu pieteikt ziemāju sējumu platību pagastā, rakstot iesniegumu.

Paredzētie pasākumi Latvijas Republikas proklamēšanas dienai .

17.novembrī

- 10.00 Pasākums skolēniem, vecākiem un pagasta iedzīvotājiem Jeru pamatskolā.
- gājiens uz E.Čokas piemiņas vietu
- piemiņas vietas atklāšana Latvijas armijas leitnantam, Rūjienas skolotājam, leģionāram, nacionālam partizānam **Eduardam Čokam** (1917.g.16.nov.-1946.g.25.aug.), pēdējā kaujas vietā, pie "Senču" mājas .

20.00 Jeru skolā pasākums veltīts Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai,

- **k o n c e r t s** - dzied Margarita Vilcāne un Zigismunds Lorencs

"*Sens tik sens...un ne tik sens*"

Atcerēsimies un dziedāsim kopā.

Ieeja brīva.

(Pirms pasākuma un pēc koncerta kursēs autobuss)

22.00 Svētku balle pagasta iedzīvotājiem.

LKS "Daiva" atgādina:

sakarā ar paju vērtību maiņu no 5,- Ls uz 25,- Ls "Daivas" biedriem līdz 1. decembrim lūdzam piemaksāt pie pajām iztrūkstošo summu.

Iedzīvotājus, kuri atceras latviešu vai vācu kareivju atdusas vietas mūsu pagasta teritorijā, par kurām līdz šim netika runāts, lūdzam atsaukties un darīt to zināmu pagasta padomē.

Atvainojamies!

Atvainojamies pilsonim Andrim Švalbem par iepriekšējā izdevumā pieļautām kļūdām. Par ūdens izmantošanu nav samaksājis viņa tēvs – Valdis Švalbe.

✓ Pagasta iedzīvotāji, kuri 1999. gadā vēlas realizēt rudzus ar LKS "Daiva" starpniecību, lūdzam pieteikties pie Daigas Švalbes.

Te būs un tā te reiz bija

Vēl par Eduardu Čoku

Te būs, kur Daumants Mušperts, Nacionālo Daugavas Vanagu Rūjienas vadītājs, vienīgais Eduarda Čokas pēdējā gājuma liecinieks uz pilādžkoka mietīņa tur roku – te drīz vien stāvēs liels, balts krusts ar latviešu svēto sargātājkuoku pilādži līdzās. Rudenos ap pēdējās kaujas laiku iedegsies sarkanās ogas...

Par pieminu tam, kas te reiz notika... – pēdējais ceļš nakts tumsā, gar vecās rijas stūri. Uz kuriem? – Kaimiņmājām endzelišos? Rūjienu...? «Puiši, pa lieliem celiem neejiet!» – Eduards Čoka vienmēr teica saviem vīriem...

Un uzblāviens svešā mēlē «Ruki verh!» (Rokas augšā!). Tā vēl līdz šai dienai sāvēji un viņu pēcteči (jau kurā paaudzē!) arvien vēl pārliecināti, ka visā pasaulē runā tikai vienvienīgā valodā...

Bet lika drusku pagaidīt – cēlās jau gan rokas, bet lai plautu. Kā reiz tēva mājās ar tēvu un brāļiem kopā siena

plavās, šoreiz viens pats un ar automātu...

Krīt vālā svešie uzblāvēji, jo Latvijas armijas leitnants prot šaut, un nakts pārvēršas par dienu – čekas 20 vīru bars laiž gaisā raketes un šaudās kā negudri. Eduards Čoka šauj vēl, vēl šauj un tad vairs nešauj... automāts uz krūtīm un pistole rokā, grāvja malai skrien klāt čekisti.

Jau divi gadi kā Rūjiena «atbrīvota» un «naša» (mūsu), tik sen jau pie čekistu mitnes loģiem pa krievu modei karājas zivju krelles, bet tās bailes. Tās bailes svešajā, neizprotamajā (kāpēc gan viņi mūs nemīl!?) zemē tik lielas, ka uz šosejas paliek Čokas pistole un čekas vīriņu aizmirstas divas granātas. Pistolei no Rūjienas vēlreiz jāsūta pakal un nākošā ritā biedru Rusmani, milicijas priekšnieku, gaida izbilis – nāk iekšā kabinetā vīrs ar granātām..., nes nodot.

Kur Eduards Čoka gul? To neuzzināja viņa Ellucis, neuzzināja viņu biedri. Tas uz biedra Rusmana sirdsapziņas, ja tāda bija. Viens pats ar kritušo partizānu ratos aizbraucis... «Nezina» Pavlovs, kas melno milicijas ērzeli kopa. «Nezināja» jau mirušie un vēl dzīvie iznīcinātāji, «nezina» čekas arhīvu pašreizējie sargātāji Rīgā – sit vākus ciet biežajai Eduarda Čokas «Lictai Nr....» – «Tam ničevo net!» (Tur nekā nav!)

Pieņemam, te garām braucot, jau aizgājušos un vēl klātesošos «Kristiņu» māju saimniekus, kur notika tikšanās ar Elluci, «Rūdegu» mājas, kur vēl dzīvo Lūcija Gādiga (te mežiniekiem cepa maizi), pieņemam sakarnieku Teni Kašu, kurš vēl nesen cerēja atrast bijušā bunkura vietu pie lielā akmens «Salīnu» mežā,

pieņemam tos zināmos un nezināmos, kuri no Endzeles ar uzturu un ziņām gāja gar «Riemām» uz mežu...

Te pieņemam jau minētos Eduarda Čokas kritušos brāļus, tēvu Jāzepu, Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieku no Idus «Rellēm», kurš apglabāts svešajā zemē pie Amūras. Tik daudz viņu tur palika... Pieņemam māti Mariju dz. Leska no Ipiķu «Tellēm», atgriezušos no Sibīrijas. Apglabātu 1967. g. Mazsalacas kapos.

Pieņemam Eduarda Čokas sakarnieka, jau minētā rūjienieša Teņa Kaša tēvu – viņš tālajā promvešanas ceļā mira pirmais. Novosibirskā dzelzceļmalā no ešelona izlika piecus rindiņā – viņu un vēl četrus. Piektā bija vēl dzīvā Mazsalacas «Diriķu» saimniece Zaķe...

To visu, garām braucot, klusi pieņemam.

Vito Lapsa

Pazudušais kareivis

*Viņš paglabāts bez krusta un bez šķirsta.
Pēc gadiem kapiem pāri kupli alkšņi plauks
un mūžībā dzīs rēta, kaujās cirsta,
un atkal kādreiz augšup mosties sauks.*

*Ap kapu zied kadiķi un mētras,
kā miera karogs ligst tiem pāri zars.
Vairs nesauc celties aizejošās vētras,
ne rita saules zilbinošais stars.*

*Kur pakritis viņš, asins zemi lējis,
tur valgā smilti dzīvo sirds šobrīd –
tris celmallapas klusi ligo vējā
un zelta pienenes pret sauli spīd.*

Jānis Kelpē

No "Rūjienas vēstures"